

PROP DE VOSALTRES

La cortesia de la salutació

Benvolguts diocesans:

Algunes persones es lamenten de l'ús constant de les grans paraules en les nostres converses i de l'oblit de les petites atencions ordinàries que ens hauríem de fer els uns als altres. Fa uns anys es deia exercir la bona educació per aconseguir un bon estat d'ànim en els altres. Hi ha gent amb una bona dosi d'elegància quan diu les coses, quan les escriu i quan es relaciona, la qual cosa fa la vida més agradable als seus semblants.

És molt important tractar els grans temes que ens aclaparen o ens gratifiquen. Fonamental, diria, perquè les seves conseqüències repercuteixen en l'àmbit social en el qual estem immersos. Molt més en la societat globalitzada que compartim en l'actualitat. La guerra i la pau, les desigualtats socials, la pobresa i la riquesa, els mitjans de producció, les epidèmies, la llibertat i les tiranies, la cultura i les xarxes socials i molts assumptes més que ens envaeixen i no podem prescindir del comentari o de la petició de solucions que millorin la vida de tothom. Però al mateix temps demanem no desatendre la cortesia en el comportament diari. Perquè el tracte respectuós, delicat i cordial amb l'altre incorpora elements d'estima i proximitat tan necessaris en aquest moment. Desterrem l'insult, la provocació, les insídies o calúrnies, les desqualificacions personals que enverinen les rela-

cions socials i sembren el descontentament general.

Us proposo a la vostra consideració unes salutacions de sant Pau que va escriure en les seves cartes que són una manifestació de l'amor de Déu i un model d'alegria, d'optimisme, de cordialitat. Es pot ampliar a paraules o a gestos actuals. Ara només acudim a escrits. Vegeu uns exemples:

—Als cristians de Roma: «A tots els estimats de Déu que viuen a Roma... gràcia i pau de part de Déu... i de Jesucrist, el Senyor.»

—Als cristians de Corint: «...us desitgem la gràcia i la pau de part de Déu, el nostre Pare...»

—Als cristians de Filipis: «Dono gràcies al meu Déu cada vegada que faig memòria de vosaltres. Sempre en totes les meves pregàries, demano ple de goig per tots vosaltres.»

—Als cristians de Colosses: «Gràcia i pau... Així portareu una vida digna del Senyor... fructificareu en tota mena d'obres bones... i farà que si-gueu sempre pacients i constants...»

—Als cristians de Tessalònica: «Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres... contínuament recordem davant de Déu la vostra fe activa, el vostre amor incansable i la vostra esperança constant en el nostre Senyor Jesucrist.»

—«A Timoteu, veritable fill en la fe: gràcia, misericòrdia i pau de part de Déu Pare i de Jesucrist...»

És cert que sant Pau no acostumava a fer aduacions fàcils. Sabia recriminar quan observava moments de divisió, enfrontaments en les comunitats. O lamentava que no es complís l'ajuda mútua o veia la despreocupació pels altres o la falta d'igualtat en el tracte o en la riquesa. Proposava el creixement personal en l'exigència del mandat del Senyor. Però les seves paraules i les seves actituds manifestaven amabilitat, respecte, estima per a tots els que es convertien a Jesucrist. Volia que preguessin i que posessin els seus dons al servei de la societat en la qual vivien per mostrar la felicitat de seguir al Senyor Jesús.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Visita pastoral del bisbe a un arxiprestat

El bisbe Salvador està actualment immers en la visita pastoral de l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues, l'últim que li faltava des que va arribar a la diòcesi el mes de setembre de 2015. Va començar el 25 de gener i està previst que s'allargui fins al 13 de juny.

Formen aquest arxiprestat unes 25 comunitats i aquest cap de setmana ja n'haurà visitat la meitat. A més a més de presidir l'Eucaristia, el nostre pastor també parla amb els feligresos, mira les necessitats que hi pugui haver, visita alguns malalts i fa el seguiment dels llibres parroquials. En algunes ocasions tam-

bé visita els pobles i les institucions.

Per posar alguns exemples, el 2 de febrer el bisbe va visitar la Granadella. En el moment de l'ofertori, els infants li van entregar propostes per tenir en compte en l'elaboració del nou Pla Pastoral. El dia 5 de febrer va participar a la festa de Santa Àgata de Sarroca i va animar a imitar-la i a ser fidels testimonis de l'amor a Jesucrist. El 8 de febrer va visitar Juneda i va animar els pares dels infants que van a catequesi a acompanyar els seus fills i filles durant aquest procés, a pregar i a assistir junts a l'Eucaristia.

CERCA DE VOSOTROS

La cortesia del saludo

Queridos diocesanos:

Algunes persones se lamenten del ús constant de les grans paraules en nostres conversacions i del olvido de les petites atencions ordinàries que nos debem a uns a altres. Hace unos años se decía ejercer la buena educación para conseguir un buen estado de ánimo en los demás. Hay gentes con una buena dosis de elegancia en el decir, en el escribir y en relacionarse que hacen la vida más agradable a sus semejantes.

Es muy importante tratar los grandes temas que nos agobian o nos gratifican. Fundamental, diría, porque sus consecuencias repercuten en el ámbito social en el que estamos inmersos. Mucho más en la sociedad globalizada que compartimos en la actualidad. La guerra y la paz, las desigualdades sociales, la pobreza y la riqueza, los medios de producción, las epidemias, la libertad y las tiranías, la cultura y las redes sociales y un montón de asuntos que nos invaden y no podemos prescindir del comentario o de la petición de soluciones que mejoren la vida de todos. Pero al mismo tiempo pedimos no desatender la cortesia en el comportamiento diario. Porque el trato respetuoso, delicado y cordial con el otro incorpora elementos de cariño y cercanía tan necesitados en este momento. Desterremos el insulto, la provocación, las insidias o calumnias, las descalificaciones personales que emponzoñan las relaciones sociales y siembran el descontento general.

Os propongo a vuestra consideración unos saludos de san Pablo que escribió en sus cartas que son modelo de alegría, de optimismo, de cordialidad. Se puede ampliar a palabras o a gestos actuales. Ahora sólo acudimos a escritos. Ved unos ejemplos:

- A los Romanos: «A todos los que están en Roma... gracia y paz de Dios... y del Señor Jesucristo.»
- A los Corintios: «...gracia a vosotros y paz de parte de Dios nuestro Padre...»
- A los Filipenses: «Gracia y paz a vosotros... cada vez que os recuerdo; siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría.»
- A los Colosenses: «Gracia y paz... De esta manera vuestra conducta será digna del Señor... fructificando en toda obra buena... para soportar todo con paciencia y magnanimidad...»
- A los Tesalonicenses: «En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros... pues sin cesar recordamos ante Dios la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor.»
- «A Timoteo, verdadero hijo en la fe: gracia, misericordia y paz de Dios Padre y de Cristo...»

Es cierto que san Pablo no era dado a adulaciones fáciles. Sabía recriminar cuando observaba momentos de división, enfrentamiento en las comunidades. O lamentaba el no cumplimiento de la ayuda mutua o veía la despreocupación por los otros o la falta de igualdad en el trato o en la riqueza. Proponía el crecimiento personal en la exigencia del mandato del Señor. Pero sus palabras y sus actitudes manifestaban amabilidad, respeto, cariño por todos los que se convertían a Jesucristo. Quería que rezaran y que pusieran sus dones al servicio de la sociedad en la que vivían para mostrar la felicidad de seguir al Señor Jesús.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

«Cada nen i cada nena a cada instant és un signe d'esperança»

Entrevista a **Dolors Esteve**, mestra de Religió de la nostra diòcesi.

Com animes als pares d'un nen o nena a què s'apunten a la classe de Religió?

En primer lloc intento saber qui són els pares, d'on venen, com pensen... i després parlo amb ells, intentant posar-me al seu lloc, utilitzant el llenguatge adient perquè el seu fill i ells mateixos tinguin l'oportunitat de compartir i conèixer les vivències dins la classe.

Què es pot trobar un alumne en l'actualitat a la classe de Religió?

Avui, els alumnes es troben amb un considerable índex de nens i nenes de diferents cultures i religions, i han d'aprendre a conviure plegats. Actualment, els alumnes

abans de començar fan uns minuts de meditació. Des de petits els infants són capaços de tenir, a la seva manera, vida interior. A poc a poc aniran descobrint l'important que és respectar la vida (a nosaltres mateixos) i descobriran la capacitat de meravellar-se davant una flor, observant un núvol, la mirada del company... i de veure-hi més enllà del que els ulls miren.

Quins reptes té l'assignatura?

Personalment penso que és quelcom més que una assignatura, per això és voluntària. I cal ensenyar amb el que soc; saber escoltar amb el cap, però deixar parlar el cor; que els coneixements i vivències els hi siguin útils per fer un bon ús de la seva llibertat. A més, cal aprendre a conviure i actuar

en la diversitat de l'alumnat i societat.

Explica'ns un signe d'esperança que hagis viscut recentment a l'aula.

Cada nen i nena a cada instant és un signe d'esperança, perquè ells són el meu llibre d'aprenentatge, formen part de la meua vida i del meu cor. Dono gràcies a Déu per donar-me l'oportunitat de sentir-me el seu instrument i transmetre els seus valors, envoltada d'infants.

Festa de Sant Sebastià

El Santuari-parròquia de Santa Teresina va acollir la dissetena Trobada de Sant Sebastià a Lleida. S'hi van donar cita unes dues-centes persones, totes elles amb lligams familiars i socials amb l'Alta Ribagorça. El bisbe Salvador va presidir

l'Eucaristia a l'esguard d'una talla de fusta de sant Sebastià, una còpia de la imatge del Pont de Suert però més petita. Diversos sacerdots van concelebrar la missa amb el nostre pastor. La festa fou organitzada per la Confraria de Sant Sebastià de Lleida.

AGENDA

- ▮ **Diumenge, 8 de març. Segon diumenge de Quaresma.** A les 12 h, el bisbe Salvador presideix la missa a la Catedral.
- ▮ **Dimecres, 11 de març:**
 - A les 18.30 h, exposició del Santíssim i res del rosari a l'església de Sant Pere.
 - A les 19 h, Eucaristia per celebrar el XIX Aniversari de la beatificació de Francesc Castelló a l'església de Sant Pere. Us recordem que podeu visitar l'exposició permanent sobre aquest beat al primer pis d'aquesta parròquia.
- ▮ **Dijous, 12 de març.** A les 19.30 h, conferència «Acompanyar en la recerca de la veritat: la filosofia», a càrrec del filòsof lleidatà Joan Garcia del Muro. Aula Magna de l'IEI. Organitza IREL.
- ▮ **Divendres, 13 de març.** A les 19 h, pregària vocacional a la Parròquia de Sant Pere.
- ▮ **Diumenge, 15 de març. III Diumenge de Quaresma:**
 - A les 12 h, missa presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.
 - A les 18 h, recés de Quaresma dirigit pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

Festa major de Vida Creixent

Els grups parroquials de Vida Creixent del bisbat de Lleida van celebrar, el passat 4 de febrer en un clima de festa major, la festivitat dels sants patrons Simeó i Anna, sota l'esguard de la Mare de Déu de l'Acadèmia.

El tema del dia fou l'exemple d'aquests sants patrons com a models de Vida Creixent: fidelitat, esperança, pregària, testimoniatge, alegria. En aquest context els presents van donar testimoni del moment feliç de la pròpia vida. També es va celebrar l'assemblea general, que va servir per detectar bons resultats, corregir errors en els grups i també proposar noves idees per al fun-

cionament general de Vida Creixent com donar-lo a conèixer a més persones. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia abans del dinar de germanor.

P. Josep Vilarrubias

REFLEXIONS

La conversió a nosaltres mateixos

L'Evangelí de Marc resumeix així la primera predicació de Jesús a Galilea: «El Regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu» (Mc 1, 15). Jesús anuncia la presència del Déu de l'Amor i del Perdó que ve a regnar en el nostre món humà, i ens crida a la conversió, a nosaltres i a la humanitat sencera. Ens crida a acollir el Déu vivent i a orientar cap a Ell la nostra vida, a fer de Déu el nostre centre i la nostra raó de ser. Això té un efecte important. La conversió al Déu vivent comporta la conversió a nosaltres mateixos; ens ajuda a descobrir la nostra manera d'entendre la vida i de viure. Anem descobrint els nostres enganys i els nostres errors, no només els de cadascun de nosaltres sinó els del nostre món, la nostra societat, la nostra cultura. Ens descobrim els nostres errors sobre el valor de les coses, dels diners, de la salut; no són béns absoluts,

són valors febles, que ens equivoquem quan els erigim en raó de viure. La conversió a Déu ens descobreix també els nostres errors sobre la relació adient amb els altres, els diferents, els dolents; ens equivoquem quan ens deixem portar per l'egoisme o el ressentiment. Convertir-nos a Déu ens il·lumina també sobre els nostres enganys i les nostres trampes, quan amb la boca proclamem la justícia o l'amor, però la nostra vida real és tancada i egoista. La conversió a nosaltres mateixos és un camí lent i dolorós. És reconèixer tot el que hi ha d'egoista, de mesquí i fals en allò que hem anat fent de la nostra vida i en allò que omple la nostra cultura i el nostre món. Reconèixer sense negar-ho i sense desesperar-se és propi d'una veritable maduresa.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fundadora de les oblates benedictines; *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23, 1-12]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg. fund. de les religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20, 17-28]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar màrtir (295); sant Bernat, bisbe; sant

Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prevere salesià.

13. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

15. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2. 5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26. 40-42)]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessa-lònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

25 ANYS CPT

«Una experiència que ha marcat la meua vida»

MN. JOAN PUJOL

Mn. Joan Pujol és Arxiprest de la Noguera i Rector de Santa Maria de Balaguer. La seva tasca fou principalment la relació amb els mitjans de comunicació social, les notes de premsa de les sessions de Sant Cugat i la participació activa en les deliberacions de la Secretaria general.

Quin és el record més intens dels dies de la celebració del CPT?

Abans de la celebració del Concili, l'etapa de preparació ja va significar per a mi un enriquiment espiritual i pastoral extraordinari, de contacte amb tantes persones significatives i una experiència important de sinodalitat i de treball en comú, sobretot en la tasca encomanada per la Secretaria del CPT de contacte amb els MCS. En el treball de grup i en les sessions del Concili a Sant Cugat i a Tarragona, l'experiència espiritual i pastoral es va veure potenciada amb el diàleg, les intervencions i el contacte amb tantes i diverses realitats pastorals, posades en comú, reflexionades conjuntament i, finalment, votades amb responsabilitat. Una experiència que ha marcat la meua vida i el meu ministeri sacerdotal.

Quins van ser els temes en els que va intervenir més i com era el clima de treball?

Allà hi ressonaven amplament les propostes que es votaven en les sessions plenàries. «L'anunci de l'Evangelí a la nostra societat», nucli del primer tema, és el que em va suscitar més interès, per la seva actualitat en el moment actual. El fruit del Concili Provincial amb les seves 170 propostes ha estat un magnífic mosaic d'iniciatives pastorals que han anat arrelant, mica en mica, a les diferents parròquies i bisbats i han donat lloc a moltes reflexions a nivell de Consells Presbiteral i de Pastoral a diferents nivells. El clima que es va crear i viure va ser molt significatiu, i d'aquest esdeveniment han nascut i s'han enfortit amistats i iniciatives pastorals, apreses en el decurs dels debats i aplicades a diferents parròquies.

Què ha significat per a Catalunya el CPT i en quins punts cal seguir treballant?

Crec, sincerament, que el mateix fet de la seva acurada preparació i la seva celebració, festiva i significativa de la unitat i la diversitat de l'Església que pelegrina a les diòcesis amb seu a Catalunya, és potser el valor més important del CPT. Una experiència de sinodalitat, de comunió entre els diferents bisbats, de germanor i de llibertat a l'hora de manifestar i defensar les opinions i propostes pastorals. Els punts que continuen vigents actualment: Com evangelitzar avui en un món pluralista i secularitzat? Com renovar les nostres comunitats cristianes, especialment les parròquies? Com intensificar el procés de la iniciació cristiana i de la formació continuada? Tot això serà possible si som capaços de recuperar l'esperit i les resolucions del Concili Provincial Tarraconense i posar-les en pràctica.

Diumenge II de Quaresma (A)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo»

Més enllà de quina va ser l'experiència concreta dels apòstols en l'escena de la transfiguració, hem de subratllar la veu que del núvol estant diu: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.* La veu del Pare ens fa veure que Jesús és el model dels fills i per tant el nostre model; i a més ens indica que és el nostre Mestre, al qual hem d'escoltar. En l'escena immediatament anterior veiem com Jesús diu que ha d'anar a Jerusalem, a patir, a morir (i a ressuscitar). Però Pere no ho accepta i protesta clarament: *Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà. Ara bé, la resposta de Jesús és molt dura: Ves-te'n d'aquí Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes.* L'anomena fins i tot «dimoni»! A la llum d'aquesta escena la paraula del Pare té una força major: Pere, has d'escoltar Jesús fins i tot si parla d'anar a patir i a morir. Perquè aquest és el pla de Déu, diferent del que pensem els homes. Per això ara no és hora de *fer tres cabanes*, de «viure al cel» sinó de tornar a la tasca de cada dia, a predicar l'Evangeli: *Aixequen-vos, no tingueu por. No veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.* Ara ja no hi ha ni Moisès ni Elies ni vestits blancs com la llum, ni cap núvol lluminós. Ja han tastat la glòria. Però cal seguir la missió que el Pare ha encomanat a Jesús.

En aquest sentit Abraham és un model. *El Senyor li diu: Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré.* Ho ha de deixar tot, tot el seu passat; i això, ja ho sabem, no és fàcil. Però què fa Abraham?: *Abraham se n'anà tal com el Senyor li havia dit.* Abraham és fidel i posa en pràctica la paraula que el Senyor li ha adreçat: no es queixa, ni protesta, per difícil que sigui el que el Senyor li demana.

I tampoc no pot estranyar que Pau digui al seu deixeble Timoteu: *Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat.* La mort que rebutjava Pere és justament la salvació del món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.» Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

► Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els duqué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra». Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

► Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 1,8b-10)

Querido hermano:

Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo.

Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».